

„TELEGRAFUL ROMÂN”

Între statornicia tradiției gazetărești-bisericești și nevoia de înnoire

La fiecare început de ianuarie ne amintim de apariția fără întrerupere, a *Telegrafului Român*. Tocmai de aceea ne-am propus să continuăm „pelerinajul” nostru prin cei peste 160 de ani ai *Telegrafului Român* folosindu-ne de tehnica modernă pe care o avem acum. Cu evlavie, sfântă emoție și sfială cucernică ne reîntoarcem pentru a răsfoi filele și anii colbuiți de istoria trecută, aureolată de împliniri, dar și de pilduitoare jertfe.

Încă dintru’nceput – din anul 1853 – *Telegraful Român* își împlinea o sfântă chemare, rostită printr-un adânc și mântuitor rost de adevărată lucrare de slujire mărturisitoare, devenind, cu adevărat, o conștiință a Bisericii Ortodoxe și a Transilvaniei.

Răzbate încă, de peste veac, ecoul pașilor apăsați de grija Istoriei și tunetul din vorba rostită, dintru adânc de inimă românească, ai Marelui Ierarh, ctitor și ziditor de conștiință a Bisericii și a Neamului – *Mitropolitul Andrei Șaguna*, întemeietorul *Telegrafului Român*.

Mirosind încă a hârtie și cerneală proaspătă ale primelor file apărute și scrise pe răbojul anilor, fiecare foaie-ziar, adăugată mai apoi, adună bucuriile și tristețile generațiilor de ostenitori – redactori, preoți-profesori, preoți – mântuitori într-ale scrisului teologic, ale gazetăriei bisericești și naționale, ale crainicilor culturii și spiritualității românești, consemnate în paginile-document, cu pana muiată-n cerneală și sânge de jertfă.

Zumzetul rotativelor și tiparnițelor, precum și freamătul trudnicilor tipografi, lucrând sub privirea blândă și binevoitoare a Marelui Ierarh Andrei Șaguna, încă se adaugă „gândului” și „simțirii” *Telegrafului Român*, peste timp.

Prezența și „slujirea” gazetărească a Părintelui Profesor Dumitru Stăniloae, în calitatea sa de redactor, a aureolat frontispiciul *Telegrafului Român* și a marcat definitiv nivelul și conținutul calitativ al ziarului, adăugându-i, pe lângă problematica culturală și național-politică, și conținutul, plin de sevă și de duh, teologic, istoric-bisericesc și pastoral-misionar.

Numai privind astfel spre trecutul mereu viu, ne vom putea îndrepta privirile spre viitor, întorcând filele albe, imaculate ale mereu tânărului-bătrânului *Telegraf Român*, ce așteaptă acum a fi scrise cu fapte de vrednicie ale anului 2010.

Vă propunem, și vă rugăm să primiți cu bucurie, o încercare de înnoire, dar cu răspunderea mărturisită de a rămâne mereu statornici tradiției gazetărești-bisericești a Telegrafului.

Structurat, nădăjduim, mai bine tematic, mai cuprinzător în surprinderea și marcarea evenimentelor din viața Mitropoliei Sibiului, și nu numai, a celor cu caracter pastoral-misionar, dar și cultural și social, beneficiind de moderne modalități de exprimare formal-stilistice, „Foaia” de odinioară întinerește odată cu noua primăvară și cu marele și îndumnezeitorul Praznic al Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Telegraful Român a fost întotdeauna „al zilei”, la nivelul, în actualitatea și exigența „timpului”.

De aceea, dorim să scriem despre faptele cele bune, pilduitoare și ziditoare de suflet, dar, în același timp, să nu le ocolim nici pe cele negative, mai ales sub aspect social, despre care să luăm aminte.

De la o „simplă”, dar necesară informare, am dori să ajungem să exprimăm întotdeauna și atitudinea noastră, a Bisericii, despre temele importante ce țin de viața creștină, dar și de cele sociale, ce frământă societatea actuală și pe credincioșii de astăzi, cu toată problematica umană și existențială. Ne adresăm tinerilor și dorim să-L facem pe Hristos să le fie prieten intim și de nădejde.

Vrem să le spunem celor care astăzi se simt singuri sau fără vreo speranță, celor „dezrădăcinați”, celor rămași fără vreun sprijin sau celor „răstigniți” pe patul de boală și suferință, că Hristos este cu ei și că noi suntem împreună cu ei, solidari și frați în rugăciune, spre mângâiere.

Nădăjduim ca fiecare filă de cronică bisericească și de mărturie pastoral-creștină, și de acum înainte, din Telegraful Român, să se adauge paginilor sfintelor cărți de slujbă și de propovăduire, din Biserică și din comunitățile parohiale, spre o mai rodnică, eficientă, responsabilă și mântuitoare lucrare.

Pentru aceasta, Vă chemăm pe toți la împreună-lucrare – preoți și credincioși deopotrivă – și am fi bucuroși dacă am putea dăruii, și pe această cale, măcar câte ceva din bucuria noastră, exprimată prin slove tipărite, și din priceperea și erudiția celor care, cu „talant” lucrător, pot rosti învățăminte folositoare și pline de har și de credință.

Adăugăm acestor osteneli și rugăciunea și binecuvântarea Noastră, față de toți cei ce ne vor primi cu dragoste, interes și bucurie, rugându-L pe Preabunul Dumnezeu cel în Treime Preamărit să vă dăruiască „toată darea cea bună” și prin intermediul publicației Telegraful Român al Mitropoliei Ardealului, care va ajunge, nădăjduiesc, în bisericile parohiale, în casele, în instituțiile Neamului și în sufletele Dumneavoastră.

Să purcedem, deci, la drum, cu file și slove pe care „Lumina lui Hristos” care „luminează tuturor”, din ceas și vreme de Sfântă Liturghie, să le facă să strălucească, adăugând bucurie la bucurie, încredere în deznădejde, mângâiere în singurătate și prezența lui Hristos în viața noastră.

Mulțumim celor care s-au aplecat asupra transliterării primelor luni din Telegraful anului 1853 și sperăm că acest demers îl vom putea continua și pe viitor în așa fel încât epoca și patrimoniul șagunian să fie cunsocute pe deplin.

Cu arhieresti binecuvântări,

† **DR. LAURENȚIU STREZA**

Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului